

»On je ošaben, oblasten človek, zelo nagle jeze. Stokrat se je že prepiral tu radi kakega zacarinjenja. Vedno hoče imeti prav in hoče poučevati mene in finančnega stražnika. Gleda divje ko da bi hotel požreti celo carinarnico. Mene sicer ne nadvlada, če v ostalem . . . ! Zna pa namreč vse, to se mora priznati. Pozna zakone, peča se z glasbo, goji cvetice, ribari in vrag vedi, kaj še vse.«

»In ona?«

»Ona? Ona, ona, ona, ona . . . ona je mačka, toda če pokaže kremplje, je hujša ko on; mnogo hujša! Kadar se on razjezi, postane rdeč in dvigne strašen hrušč; ona pa postane bleda in izusti kako hudo nesramnost. Sicer jaz nesramnosti ne prenašam . . . toda skratka . . . saj razumete. Nadarjena ženska, veste. Moja Pepina je kar zaljubljena vanjo. Ženska, ki zna vse. Namesto zdravnika, pokličejo tu v Orii često njo. Če se v kaki družini prepirajo, gredo k njej. Če živino trebuh boli, kličejo njo na pomoč. In v pustu je dobra tudi za to, da jim dela lutke. In slučajno igra poleg vsega tega klavir, zna francosko in nemško. Jaz, žalibog, ne znam nemško in sem šel včasih k njej, da mi je razložila nemške dopise, ki so došli v urad.«

»O, vi hodite tja, v Maironijevo hišo?«

»Da, včasih, iz tega namena.«

V resnici pa je hodil tepec tja tudi zato, da mu je razložil Franco kake nejasne točke davčne tarife; a tega ni povedal.

Komisarjevo izpraševanje se je nadaljevalo.

»In hiša, kakšna je?«

»Lepa. Ima lepa benečanska tla, poslikane stropce, zofe in preproge, klavir, v jedilnici so stene pokrite s slikami, da je res krasno.«

»In višji inženjer?«

»Višji inženjer je dober človek, veder, še po starem kopitu; podoben je meni. Samo nekoliko starejši. Sicer pa je malo tukaj. Štirinajst dni v tem letnem času, štirinajst dni spomladi in kak kratek obisk med letom. Inženjer Ribera je zadovoljen, če ima svoj mir in počitek, skodelico mleka zjutraj in skodelico mleka zvečer, čašo modenskega vina pri kosilu, svoj tarok in milanski časopis. V ostalem pa, da se vrnemo k bradi gospoda Maironija, je še nekaj hujšega. Zvedel sem včeraj, da je vsadil jasmín v leseno, rdeče popleskano posodo.«

Komisar, pameten mož, ki je bil v svojem srcu morda ravnodušen napram vsaki barvi, razen barvi svojega obraza in svojega jezika, si vendar ni mogel kaj, da ne bi zmignil z ramami. Nato pa je naglo vprašal:

»Ali je rastlina v cvetju?«

»Ne vem, bom vprašal svojo ženo.«

»Koga? svojo ženo? Ali zahaja vaša žena v Maironijevo hišo?«

»Da, včasih gre tja.«

Zerboli je zapičil svoje zaničljive, male oči v Bianconijev obraz in je razločno vprašal:

»Ali ima kak dobiček, če hodi tja, ali ne?«

»Toda! Dobiček! Kakor je! Domišlja si, da gre tje kot prijateljica gospe Luize, radi cvetic, radi kakega dela, da malo poklepeta, saj veste, ženske pač. Jaz izvlečem potem iz tega . . . «

»Kako je, kako je?« je zaklicala v narečju Porte Ticinese gospa Pepina Bianconi, ki je vstopila s kavo, vsa smehljajoča se. »Gospod komisar! Kako me veseli, da vas vidim! Kava sicer ni najboljša, četudi je prve vrste. Najhujše je to, da je v Luganu sploh ne moremo kupiti!«

»Te-te-te-te-te!« je osorno rekel njen mož.

»Ej, vraga! Saj sem rekla samo za šalo. Vi že razumete, kaj ne, gospod komisar! Ta nevljudni človek pa noče nikdar razumeti! Jaz ne pijem kave, to si lahko mislite! Kvečjemu slezov čaj, ker se mi vrti v glavi.«

»Ne klepetaj toliko, ne klepetaj toliko!« jo je prekinil mož. Komisar je odložil prazno skodelico in rekel gostoljubni gospej, da bo šel potem gledat njene cvetlice. Ta vljudnost pa je bila prav taka, kakor če vrže kdo v kavarni denar na podstavek tako, da zazveni, češ, naj ga natakar vzame in naj se odstrani.

Gospa Pepina je razumela. Poleg tega še prestrašena vsled grozečih in divjih pogledov svojega Carlascia, se je kar najhitreje odstranila.

»Čutje, čutje, čutje«, je govoril komisar, si pokrilo čelo in pritisnil levico na sence. »Oh!« je zaklical nenadoma, ko se je zavedel. »Čutje, še to sem hotel zvedeti, ali je inženjer Ribera sedaj v Orii?«

»Ni ga, a mislim, da bo v par dneh prišel.«

»Ali inženjer Ribera mnogo izda za te Maironijeve?«

»Gotovo, da mnogo izda. Ne verjamem, da bi mel don Franco iz svojega več ko tri dvajsetice na dan. Ona

pa . . . « Carinik si je pihnil na dlan. »Razumete torej. Imajo služkinjo. Potem je otrok, star približno dve leti in treba je pestunje, ki ga čuva. Naročajo cvetice, knjige, note in vrag vedi, kaj še. Zvečer igrajo tarok in pijejo vino. Zato pa je treba denarja, saj me razumete!«

Komisar je nekoliko razmišljal. S temnim obrazom in z očmi uprtimi v strop, je začel nato razlagati, z besedami brez vsake zveze, ki so se zdele, kakor odlomki prerokovanja, da bi moral imeti inženjer Ribera boljši vpliv na svojega nečaka. Saj je c. kr. uradnik, ki je bil šele pred kratkim odlikovan od c. kr. vlade s povišanjem v službi »in loco«. Nato je z novimi vprašanji in novimi opazkami, ki so se nanašale posebno na sedanje izženjerjeve slabosti, dopovedal Binconiju, da se mora obrniti njegova očetovska pozornost s posebno tajnostjo in previdnostjo na c. kr. tovariša. In če bilo potrebno, mora predstojništvu tudi pojasniti popustljivosti, ki bi bile sramotne. Končno ga je vprašal, če ne ve, dá prihajata odvetnik V. iz Varenne in še nekdo drugi iz Lovena pogostokrat na obisk k Maironijevim. Carinik je to vedel, in vedel je od svoje Pepine, da prihajajo radi glasbe.

»Ne verujem!« je zaklical komisar hitro in z nenavadno ostrostjo. »Ali vaša žena ničesar ne razume? Na ta način se da voditi za nos, dragi Bianconi. To sta dva človeka, ki bi prav dobro spadala v Kufstein. Morate se bolje poučiti. Poučite sebe in potem mene. Sedaj pa pojdiva na vrt. Še to! Kadar bo prišlo kaj iz Lugana za markizo Maironi . . . «

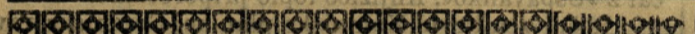
Zerboli je končal stavek s kretnjo vljudne širokosrčnosti in stopal proti vrtu. Ovčarski pes mu je nekoliko leno sledil.

(Dalje prihodnjič.)

?Ali sem že obnovil naročnino?

Krajevne zastopnike za območje mariborske oblasti išče ena največjih zavarovalnih družb. Visoka provizija, po dogovoru tudi stalna plača. Ponudbe agilnih in zanesljivih reflektantov na upravo pod »Sigurna eksistenca.« 345 2-1

Kavarna »Mestni park«. Vsak dan svira znani Slaughter-Trio »Santo-Ledovski-Simek« od 21. do 1. ure in popoldne (pri lepem vremenu) od 17. do 19. ure.

Prvovrstni parni mlin v Slavoniji išče **zastopnika** ki je zmožen ponuditi jamstvo. Ponudbe pod »Zastupnik II-444« na oglasni zavod Interreklam d. d. Zagreb. I-78

Svetovna Panorama, Slovenska ulica 15.

Od 26. julija dalje **RIM** Petrova cerkev — Apostoli — Kipi — Nj. Svetost papež Pij X. — Romarji. — 50 slik v vsej naravni lepoti.

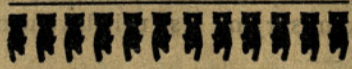
Stiskalnice in mline (patent Rudl) za grozdje in sadje ima v zalogi tvrdka Hochnegger in Wicher, Maribor, Koroška cesta 53. Izdelovanje pohištva in stavbeno mizarstvo. Postrežba točna. Cene nizke. 342

Premog iz svojega premogokopa pri Veliki Nedelji prodaja Slovenska premogokopna družba z o. z. v Ljubljani, Wolfova ulica št. 1—I. 107

Moške klobuke

najnovjših oblik, po najnižjih cenah kupite pri tvrdki **Anica Traun, Maribor, Grajski trg 1**

All sem že obnovil naročnino ? ?

Najcenejše in najuspešnejše

oglašujete

samo potom

Oglasnega zavoda

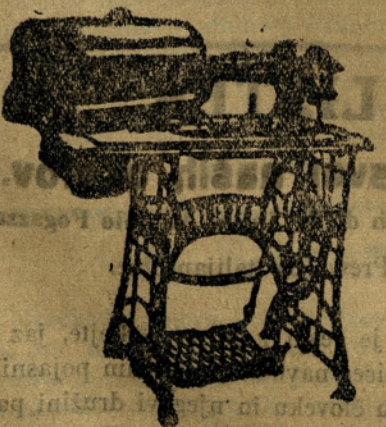
F. Voršič-a naslednik,

Maribor, Slomškov trg 16.

Pojasnila brezplačno!

Brezplačen pouk!

Najpopolnejši Stoewer šivalni stroji

za šivilje, krojače in čevljarje ter za vsak dom. Preden si nabavite stroj, si oglejte to izrednost pri tvrdki

Lud. Baraga,

Ljubljana, Selenburgova ulica 6/I.

15 letno jamstvo!

Lipniški-Leipziger

velesejm

v jeseni 1925.

Od 30. avgusta do 5. septembra.

Tehnična razstava: od 30. avgusta do 5. septembra.

Tekstilna razstava: od 30. avgusta do 3. septembra.

Največji in najstarejši mednarodni velesejm sveta!

Enako važen za razstavljalce in kupce!

Prijave sprejema in pojasnila daje častno službeni zastopnik:

W. STROHBACH, Maribor, Gosposka ul. 19.